

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ कर्तुमयोग्यानां कर्मणां संयोगं कर्तुं योग्यानामपि अक्रियाणां नि

अपयार्तोसिकौ ते यराजाद्रष्टव्य इत्यपि ॥ सराजाभवता दृष्टः कुशलीचयुधिष्ठिरः ॥ ४ ॥ सहस्रानृपशार्दूलं शार्दूलसमविक्रमं ॥ हर्षकाले च संप्राप्ते किमिदं मोहका
रितं ॥ ५ ॥ न तं पश्यामि कौ ते यस्ते वध्यो भविष्यति ॥ प्रहर्तुमिच्छसे कस्मात्किं वा ते चित्तविभ्रमः ॥ ६ ॥ कस्माद्भवान्महाखड्गं परिगृह्णातिसत्वरः ॥ तत्त्वां पृच्छा
मि कौ ते य किमिदं ते चिकीर्षितं ॥ ७ ॥ परासृशसियत्कुद्धः खड्गमद्भुतविक्रम ॥ एवमुक्तस्तुरुष्णेन प्रेक्षमाणो युधिष्ठिरं ॥ ८ ॥ अर्जुनः प्राह गोविंदं क्रुद्धः सर्पइव
श्वसन् ॥ अन्यस्मै देहि गां डीवमिति मां योभिर्चोदयेत् ॥ ९ ॥ भिद्यामहंतस्य शिर इत्युपांशुव्रतं मम ॥ तदुक्तं मम चानेन राज्ञा मितपराक्रम ॥ १० ॥ समक्षं तव गो
विंदं न तक्षंतुमिहोत्सहे ॥ तस्मादेनं वधिष्यामि राजानं धर्मभीरुकं ॥ ११ ॥ प्रतिज्ञां पालयिष्यामि ह त्वैनं न रसत्तमं ॥ एतदर्थं मया खड्गो गृहीतो यदु नंदन ॥ १२ ॥
सो हं युधिष्ठिरं हत्वा सत्यस्यानृण्यतांगतः ॥ विशोको विज्वरश्चापि भविष्यामि जनार्दन ॥ १३ ॥ किं वा त्वं मन्यसे प्राप्ता मस्मिन्काल उपस्थिते ॥ त्वमस्य जगतस्ता
तवेत्यसर्वं गतागतं ॥ १४ ॥ तत्तथा प्रकरिष्यामि यथामां वक्ष्यते भवान् ॥ संजय उवाच धिगधिगित्येव गोविंदः पार्थ मुक्त्वा ब्रवीत्पुनः ॥ १५ ॥ कृष्ण
उवाच इदानीं पार्थ जनानामि न वद्धाः सेवितास्त्वया ॥ कालेन पुरुषव्याघ्र संभयद्भवानगान् ॥ १६ ॥ न हि धर्मविभागज्ञः कुर्यादिव धनं जय ॥ यथा त्वं पांडवा
द्ये ह धर्मभीरुरपंडितः ॥ १७ ॥ अकार्याणां क्रियाणां च संयोगं यः करोति वै ॥ कार्याणामक्रियाणां च स पार्थ पुरुषा धमः ॥ १८ ॥ अनुसृत्य तु ये धर्मं कथयेयुरुप
स्थिताः ॥ समासविस्तरविदानं तेषां वेत्ति निश्चयं ॥ १९ ॥ अनिश्चयज्ञो हि नरः कार्याकार्यविनिश्चये ॥ अवशो मुह्यते पार्थ यथा त्वं मुढ एव तु ॥ २० ॥ न हि कार्य
मकार्यवासुखं ज्ञातुं कथंचन ॥ श्रुतेन ज्ञायते सर्वं तच्च त्वं नावबुध्यसे ॥ २१ ॥ अविज्ञानाद्भवान्यच्च धर्मक्षति धर्मवित् ॥ प्राणिनां त्वं वधं पार्थ धार्मिको नावबुध्य
से ॥ २२ ॥ प्राणिनामवधस्तात सर्वं ज्यायान्मतो मम ॥ अनृतां वा वदेद्वाचं न तु हिंस्यात्कथंचन ॥ २३ ॥ सकथं भ्रातरं ज्येष्ठं राजानं धर्मकोविदं ॥ हन्याद्भवान्नरश्च
षु प्राकृतो न्यः पुमानिव ॥ २४ ॥ अयुध्यमानस्य वधस्तथाऽशत्रोश्च मानद ॥ पराङ्मुखस्य द्रवतः शरणं चापि गच्छतः ॥ २५ ॥

षिद्धक्रियाणां संयोगं यः करोति स पुरुषा धम इत्याह अकार्याणामिति ॥ १८ ॥ उपस्थिताः शिष्यैरनुसृताः गुरवः ॥ १९ ॥ २० ॥ सुखं अनधीत्येत्यर्थः श्रुतेन शास्त्रेण ॥ २१ ॥ यत्प्रभावात् धर्मक्षतिरिति दविज्ञा
नात् अधर्मे व धर्ममनुबोध्यर्थः यतः प्राणिनां वधं दोषकरं इत्येतन्नावबुध्यसे ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अशत्रोः अशातनीयस्य अवध्यस्य ॥ २५ ॥